

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 3T/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214010100
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2018:3214010100.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou samosudcom JUDr. Jurajom Valáškom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.4.2018 v trestnej veci obžalovaného C. C. nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L. D. č. XX, t. č. V. republika, G. 9, O. č. XXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) a c) Trestného zákona s poukazom k §138 písm. b) Tr. zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný: C. C. nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L. D. č. XX, t.č. V. republika, G. 9, O. č. XXX, rozvedeného, živnostníka

je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 ods. X a nasl. zákona o rodine vyplýva povinnosť ako rodičovi prispievať na výživu maloletého dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2P/37/2008 - 88 zo dňa 13.1.2009 právoplatným dňa 9.2.2009 bol s účinnosťou od 1.1.2006 zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna C. D., nar. X.X.XXXX v rozsahu XX % zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám jeho matky I. D., bytom J. nad J., ul. Novomeského č. XXXX/X, ktorej bol zverený do výchovy, pričom predmetným rozsudkom bol určený nedoplatok na výživnom za obdobie od X.X.XXXX do rozhodnutia súdu vo výške 850,83 €, ktorý mu bol povolený splácať v splátkach vo výške 10 € mesačne spolu s bežným výživným počnúc prvým výživným po právoplatnosti rozhodnutia súdu pod následkom straty výhody splátok, následne bol vydaný rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 4P/15/12-134 zo dňa 25.10.2012 právoplatný dňa 21.11.2012, ktorým bol jeho syn C. D. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky P. D., bytom J. nad J., ul. L. č. XXXX/X, pričom s účinnosťou od rozhodnutia súdu bol obvinený zaviazaný prispievať na jeho výživu k rukám starej matky v rozsahu XX % zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť vyživovať iného vedome vôbec neplnil v období od 1.1.2006 doposiaľ (okrem prípadu úhrady obdobia od 1.1.2006 do 9.11.2006 a obdobia od 2.2.2018 doposiaľ, kedy bol vo väzbe a vo výkone trestu odňatia slobody, kde si existenciu vyživovacej povinnosť riadne nahlásil), hoci bol ekonomicky činný ako súkromný podnikateľ podľa živnostenského zákona majúci postačujúci príjem výživné úmyselne neplatil, čím sa jej plneniu úmyselne vyhýbal, a to napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/48/2006 zo dňa 10.5.2006 právoplatným dňa 16.10.2006 bol odsúdený aj pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon do 1. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal dňa 9.11.2006 a zároveň bol odsúdený tiež rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/148/2010 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, čím mu v sledovanom období vznikol celkový dlh na nezaplatenom výživnom vo výške 3488,64 €

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom k §138 písm. b) Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uskutočnil vyhlásenie o vine, ktoré však súdom nebolo prijaté. Následne vypovedal, že je síce živnostník, avšak z uvedeného nemal žiaden príjem. Čo sa týka platenia výživného, vie, že niekoľko krát sa s matkou detí stretol v Čechách v rokoch 2009-2010, kde jej odovzdal nejakú fin. hotovosť, ku kt. výške sa nevie vyjadriť. Následne už nebol s matkou v kontakte, nevedel ani o tom, že syn bol zverený do náhradnej starostlivosti starej matky, dozvedel sa to až v roku 2012. Po roku 2009-2010 už žiadne výživné neposlal. Potvrdil, že v roku 2014 čiastočne uhradil dlh na výživnom v rozsahu 300,- €. Od roku 2006 sa zdržiaval v podstate výlučne v Prahe, kde sa živil striedavo ako šofér, resp. kuriér. Naposledy pracoval pre spoločnosť kuriér Praha asi 6 rokov, predtým rôzne na objednávku a dohodu. Poprel svoju výpoveď z prípravného konania, že by v ČR pracoval na slovenskú živnosť. V ČR nebol vedený na úrade práce. V SR bol v evidencii nezamestnaných iba raz. Jeho príjmy od 1.1.2006 boli priemerne asi do 15 tisíc Kč mesačne. Vo výkone trestu odňatia slobody bol do 9.11.2006 v Leopoldove, následne bol isté obdobie zadržaný na základe zatýkacieho rozkazu pre účely konania vo Zvolene v roku 2011, čo bolo spolu asi 4 mesiace, okrem toho je vo výkone trestu teraz od 22.1.2018. Vyživovaciu povinnosť si nahlásil vždy keď sa hlásil do práce. Má ďalšie vyživovacie povinnosti a to na dve dcéry, kt. sú už dospelé a jedného syna, avšak podľa neho v danom prípade nejde o jeho potomka. K nákladom uviedol, že fajčí cca 20 cigariet denne a občas si po práci dá pár pív. So synom bol v telefonickom kontakte, avšak pochopil, že matka s tým nesúhlasí, nechce si kontakt so synom vynucovať.

Z trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný čiastočne okrem vlastnej výpovede z hlavného pojednávania predovšetkým výpoveďou svedkyň I. a P. D. a svedka C. D. z hlavného pojednávania, obsahom rodného listu C. D., rozhodnutiami súdov k úprave práv a povinností k mal. dieťaťu, správami príslušných úradov práce ČR a SR, ako i ostatnými vykonanými listinnými dôkazmi.

Svedkyňa I. D., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný na syna nedával žiadne peniaze. Na synovi neplatenie výživného nezanechalo trvalo nepriaznivé následky akurát sa pýtal, prečo sa otec o neho nezaujíma. Syn núdzou netrpel. Syn navštevuje 3. ročník SOU železničné v Trenčíne. Nevie, či bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, avšak peniaze žiadne nedostala. Poberala náhradné výživné. Poprela prevzatie akéhokoľvek výživného v rokoch 2009-2010 od obžalovaného.

Svedkyňa P. D., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedala, že výživné bolo uhradené jeden krát a to v rozsahu 300 € dňa 25.4.2014, iné fin. prostriedky od otca dieťaťa neboli dané, poberala

však náhradné výživné. C. aj po plnoletosti býva u nej. Snažila sa zabezpečiť všetky potrebné veci, aby núdzou netrpel. Nepriaznivé následky na ňom neplatenie výživného nezanechalo. Návrh na vykonanie exekúcie pre neplatenie výživného nepodala.

Svedok C. D., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedal, že čo sa týka platenia výživného zo strany otca, pamätá si, že výživné neplatil, babka, u ktorej bol v starostlivosti, poberala náhradné výživné, pamätá si, že zo strany obžalovaného bolo uhradené výživné asi dva krát vo forme jednorazových plnení, v kt. prípadoch následne náhradné výživné bolo vrátené naspäť, k presným sumám sa vyjadriť nevie. V čase, keď bol u matky si hradenie výživného otcom nepamätá žiadne. Od nadobudnutia plnoletosti sám žiadne výživné nedostal. K dlžnej sume sa vyjadriť nevie. Je stále študent, iba v lete brigádoval. Trvalý pracovný pomer nemal žiadny. Navštevuje SOŠ, Pod sokolicami XX, P. L. netrpel. Nepriaznivé následky na ňom neplatenie výživného nezanechalo. Obžalovaný sa o neho nezaujímal ani ho nekontaktoval.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní oboznámil listinné dôkazy a to: rozsudky tunajšieho súdu č.k. 2P/37/2008-88 a 4P/15/2012-134, tr. rozkaz okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 4T/48/06, rodný list C. D., správu soc. poisťovne, správy ÚPSVaR Nitra a ÚPSVaR Partizánske, rozhodnutia ÚPSVaR, oznámenie ÚPSVaR, správy ÚVTOS Leopoldov, X. a J. J., správu K. úradu, správu z Českej správy soc. zabezpečenia, správu T. r. o., dohodu o vykonaní práce, prehlásenie poplatníka o dani z príjmov fyz. osôb, správa, správu OO PZ J. nad J., lustráciu ústrednej evidencie priestupkov, správu Obce L. Sady, odpis registra trestov a ostatný spisový materiál.

Z rodných listov C. D., nar. X.X.XXXX vyplýva, že jeho otcom je obžalovaný.

Z rozsudkov M. súdu J. nad J. č.k. XP/XX/XXXX-XX a 4P/15/2012-134 v relevantnej časti vyplýva, že obžalovaný ako otec maloletého C. D., nar. X.X.XXXX bol povinný vzhľadom na zverenie mal. do starostlivosti matky prispievať na jeho výživu sumou XX percent zo sumy životného minima a to v období do mesiaca november 2011 k rukám matky C. D. - I. D. a následne k rukám starej matky mal. P. D. a to v rovnakom rozsahu so splatnosťou k XX. dňu v mesiaci vopred.

Z tr. rozkazu okresného súdu J. II. sp. zn. 4T/48/06 vyplýva, že obžalovaný bol uvedeným trestným rozkazom uznaný za vinného z viacerých trestných činov, medzi ktorými bol v bodoch 3 a 4 obžaloby aj trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v rozsahu 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu do I. nápravno-výchovnej skupiny. Uvedené rozhodnutie sa stalo právopletné dňa 16.10.2006.

Zo správ ÚPSVaR vyplýva, že obžalovaný bol naposledy na území SR vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v roku 1997. V rozhodnom období nepoberal žiadne dávky ani príspevky z ÚPSVaR. Z uvedených správ vyplýva taktiež poberanie náhradného výživného matkou a starou matkou na t.č. mal. C. D..

Zo správy úradu práce ČR vyplýva, že obžalovaný v relevantnom období na úrade práce Českej republiky nebol evidovaný ako nezamestnaný, nepoberal dôchodok, ani nemocenské dávky.

Zo správ Z. B., J. J. a X. vyplýva, že obžalovaný sa v Z. B. nachádzal od 20.10.2006 do 9.11.2006, bol pracovne zaradený a vyživovaciu povinnosť mal nahlásenú. V ÚVTOS Banská Bystrica sa nachádzal v období od 22.6.2011 do 5.8.2011, vyživovaciu povinnosť v tomto období nahlásenú nemal, pracovne zaradený bol dva dni. V ÚVTOS Želiezovce sa obžalovaný nachádza v súčasnosti od 2.2.2018, vyživovaciu povinnosť nahlásenú má.

Zo správy spoločnosť W. vyplýva, že obžalovaný v tejto spoločnosti v roku 2012 občasne brigádne pracoval, pričom išlo o prácu v rozsahu 3 hod. týždenne a obžalovaný si uplatnil nárok na zľavu na dani.

Zo správy daňového úradu Nitra vyplýva, že obžalovaný ako fyzická osoba podnikateľ (SZČO) nevykazoval podnikateľskú činnosť, na adrese podnikania nepreberal poštu a nemá uvedenú ani inú adresu.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol súdne trestaný na území SR a ČR spolu 8 krát, pričom v štyroch prípadoch sa na jeho osobu hľadí akoby nebol odsúdený. Pričom bol podrobovaný aj priamemu výkonu trestu odňatia slobody a to aj za úmyselnú trestnú činnosť, vid' tr. rozkaz okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 4T/48/06. Z ostatných poznatkov k osobe obžalovaného vyplynulo, že sa nedopustil žiadnych priestupkov na území SR a v obci Nové sady sa dlhodobo nezdržiava, preto nebol bližšie hodnotený.

Naplnenie skutkovej podstaty trestného činu obžalovaným je preukazované okrem výpovede obžalovaného, výpoveďou svedkov I. D., P. D. a C. D., ktorí vo výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdili v podstate nepretržité neuhrádzanie výživného na C. D. za obdobie od X.X.XXXX (až na jednu úhradu výživného v roku 25.4.2014 vo výške 300,- €). Z výsluchu samotného obžalovaného vyplynulo, že tento v predmetnom období mal aspoň istý príjem, ktorý mu jednoznačne umožňoval uhrádzanie výživného aspoň v minimálnom zákonom stanovenom rozsahu, keď svoj príjem uvádzal na úrovni cca 15.000,- CZK, pričom z uvedeného príjmu bol schopný využívať prostriedky aj na neprioritné účely (fajčenie a konzumáciu alkoholu v rozsahu, ktorý svojou hodnotou jednoznačne presahoval mesačné platbu výživného). Podporne v tejto časti pôsobí aj správa bývalého zamestnávateľa obžalovaného - spoločnosti Kuryr s.r.o., ktorá konštatuje brigádnický pomer obžalovaného v uvedenej spoločnosti, ako aj správy ÚPSVaR k nevedeniu obžalovaného v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ako aj nepoberanie žiadnych dávok obžalovaným v predmetnom období a to ani na území ČR. Súd v rámci obdobia považoval za potrebné odčleniť od obdobia páchania skutku obdobia, po ktoré sa obžalovaný nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a mal nahlásenú vyživovaciu povinnosť a tak uskutočnil všetky jemu dostupné kroky na realizáciu jeho vyživovacej povinnosti. Vzhľadom na vek C. D. je zrejme, že tento už je v súčasnosti plnoletý, avšak vzhľadom na pokračovanie jeho štúdia vyživovacia povinnosť obžalovaného k jeho osobe naďalej trvá, nakoľko je zrejme, že tento je naďalej nezaopatrenou osobou. Obžalovaný pri výpovedi poukázal na skutočnosť, že v predmetnom období živnosť nevykonával, ktorá skutočnosť je nasvedčovaná aj správou daňového úradu Nitra, avšak súd poukazuje na skutočnosť, že na druhej strane obžalovaný ani nepopieral existenciu iného príjmu ako zo živnosti a to v dostatočnom rozsahu nielen na pokrytie základných životných potrieb ale aj na neprioritné potreby uvedené vyššie. Súd tu poukazuje, že vyživovacia povinnosť k mal. deťom je jednoznačne naviazaná na obžalovaného ako ich otca, preto tento si sám musí zabezpečiť jej uhrádzanie a v prípade, že toto neuskutoční musí byť uzrozumený, že dôsledky takéhoto jeho konania postihnú jeho osobu. Obžalovaný jednak o svojej vyživovacej povinnosti vedel a mal dostatočný príjem na jej uhrádzanie a napriek tomu túto svoju povinnosť nesplnil. Súd poukazuje, že za plnenie vyživovacej povinnosti sa považuje plnenie riadne a včas. Vzhľadom na skutočnosť, že obdobie neplatenia výživného zo strany obžalovaného trvalo v období od 1.1.2006 až na obdobia výkonu trestu odňatia slobody, keď mal obžalovaný nahlásenú vyživovaciu povinnosť, je zrejme, že obdobie neplatenia bolo dlhšie ako 2 roky a tak napĺňa kvalifikovaný znak dĺžky trvania podľa § 138 písm. b) Tr. zákona, t.j. po dlhší čas. Taktiež súd v uvedenom konaní obžalovaného aj naplnenie znakov podľa § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zákona, t.j. že konal takýmto spôsobom napriek skutočnosti, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený a to s poukazom na odsúdenie tr. rozkazom okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 4T/48/06 právoplatného 16.10.2006, kde obžalovaný v neplatení výživného pokračoval aj po tomto odsúdení. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný o svojej vyživovacej povinnosti vedel, a mal aj dostatok finančných prostriedkov na jej uhradenie sám dobrovoľne výživné nehradil napriek tomu, že už bol za takéto konanie v minulosti odsúdený a bol si tak vedomý dôsledkov jeho konania, vedel, že svojím konaním môže také porušenie zákona spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený je nepochybné, že v jeho prípade má konanie formu úmyselného konania.

O ovládacích a rozpoznávacích schopnostiach obžalovaného neboli v konaní pochybnosti, taktiež súd nemal pochybnosti o schopnosti obžalovaného pochopiť zmysel trestného konania. Obžalovaný sa v období od 1.1.2016 zjavne viac ako tri mesiace úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného tým, že sám na základe vlastného rozhodnutia uprednostnil uhrádzanie iných neprioritných potrieb pred uhradením jeho vyživovacej povinnosti k jeho synovi C. D.. Závažnosť konania obžalovaného vzhľadom na celkovú dĺžku jeho trvania je jednoznačne väčšia ako nepatrná. S poukazom na vyššie uvedené, preto súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného v rozhodnom období napĺňa v tomto rozsahu všetky pojmové znaky pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom k § 138 písm. b) Tr. zákona, t. j. po dlhší čas (keď k tomuto konaniu až na úseky výkonu trestu odňatí slobody dochádzalo v podstate nepretržite

od roku 2006 a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený a to s poukazom na odsúdenie tr. rozkazom okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 4T/48/06.

Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu súd prihliadal na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie pohnútku páchatel'a a na vzájomný pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Súd je toho názoru, že v danom prípade existovala na strane obžalovaného poľahčujúca okolnosť vo forme doznania sa a oľutovania trestnej činnosti, keď obžalovaný mal vôľu uskutočniť vyhlásenie o vine a prejavil vôľu dlh na výživnom uhradiť. Na druhú stranu súd v danom prípade v konaní obžalovaného zistil príťažujúcu okolnosť vo forme viacerých predchádzajúcich odsúdení. Súd vzhľadom na túto skutočnosť vyhodnotil, že v danom prípade existuje rovnováha poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Prečin, za kt. súd páchatel'a odsudzoval má zákonnú trestnú sadzbu v rozpätí trestu odňatia slobody 1 až 5 rokov. Berúc do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmeru trestu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v spodnej štvrtine trestnej sadzby a to vo výmere osemnásť mesiacov, ktorý podľa názoru súdu vzhľadom na priamy výkon trestu odňatia slobody je dostatočný na nápravu páchatel'a a potrestanie konania páchatel'a. Súd pri stanovení výmery trestu prihliadal na dĺžku obdobia neplatenia výživného, ale aj skutočnosť, že obžalovaný sa dodatočne snažil dlh na výživnom znížiť a na okolnosti na strane obžalovaného (viacero vyživovacích povinností), ktoré síce neplatenie výživného obžalovaným neospravedlňujú (hlavne s poukazom na skutočnosť, že vynakladal finančné prostriedky na neprioritné účely), avšak ide o okolnosti na ktoré je potrebné prihliadnuť pri stanovovaní primeraného trestu. Súd vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, tohto na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (podľa § 309 ods.1 Tr. poriadku).